

Мара. / Вгледала се въ него/ Ето, сѣхатъ се бонѣ отъ погледа си.....

Защо?

Шин. / Жегнатъ / Не сестро--тъй ти се струва.

М. / Пакъ те поглежда./

Шин. / За да избѣгне погледа и отива до прозореца/

М. / Приближава го/ Оскърбихъ ли те, братко?--Защо стана пакъ тъженъ?

Шин. Не сестро....замислихъ се ./ Вдаденъ въ себе си/ Да! оѣе тая нощъ трѣбва....Ето сестро: оѣе тая нощъ трѣбва да рѣча какво да се прави?... Наистина, Драгомиръ е храбръ, но не сме тъй добръ, както е нужно...Трѣбва добръ да се обмисли....

М. Не бихъ ли могла да ти бѣда полезна?

Шин. Трѣбва самичкъ да обмисля--и послѣ....Послѣ../Погледва я рѣшенъ да и съобщи, ала нѣма сили/....Послѣ, послѣ, добра сестро...азъ трѣбва самичкъ.....ахъ.....

М. Тогава азъ ще те оставя.Само помни едно;додатъ ли черни мисли--спомни си за онѣзи, които те заобикалятъ...Повикай пакъ Патриарха....А защо не извикашъ и Драгомира?

Шин. Азъ...../ Замѣлчава./

М. Тогазъ до видѣне: доиъ доидатъ вѣсти отъ полесражението --прати веднага за мене. /Стиска му рѣката и излиза./

Шин. / Дълго гледа подиръ сестра си, въздѣхва и оборва глава.Послѣ изди-га глава и дръзва звънчето/

XIII

Влиза Тихомиръ.

Шин. Да дойде Севастократора!

Тихомиръ. Той чака.

Шин. А войводитѣ?

Тих. Владиславъ е въ стѣната на Севастократа, а Драгомиръ кждѣ е незнамъ.Но азъ имъ казахъ.

Шин. Да влѣзе Севастократора.

/ Тихомиръ излиза /

Шин. / Клати глава нетърпеливо/ И тукъ немогатъ да се търпятъ...Трѣбва да ги разбера:очи съ очи ще ги поставя.

XIV

Явява се Никодимъ.

Никодимъ: /Кланя се и застава мѣлчаливо/

Шин. Тази нощъ, Никодиме, ни прѣдстоятъ важни работи.Ще трѣбва да се сви-